

Het verzoek om commentaar van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van 6 januari 1999 (kenmerk TRCJZ/1998/2236) aangaande de concept-Regeling tot wijziging van de Regeling agressieve dieren.

Naar aanleiding van bovengenoemd verzoek deelt de Raad voor dierenaangelegenheden U het volgende mede.

De Raad is met U van mening, dat de problematiek van agressief gedrag van honden noodzaakt tot ingrijpen. Echter, de aanpak die U in dit kader voorstelt wordt door vrijwel alle leden van de Raad van de hand gewezen. De Raad heeft zich derhalve niet bezig gehouden met de vormgeving van Uw concept-Regeling, maar zich geconcentreerd op zijn argumenten tegen Uw voorstel en op de voorhanden zijnde alternatieven.

De voorgestelde Regeling zal volgens de Raad niet tot het gewenste resultaat leiden. Het onder de Regeling agressieve dieren brengen van een viertal kleine hondenrassen (American Staffordshire Terrier, Dogo Argentino, Fila Brasileiro en Mastino Napoletano) kenschetst de Raad als symptoombestrijding. Verwacht moet worden dat, ingeval van een fok- en houdverbod van honden van deze vier rassen, de problematiek zich zal verplaatsen naar andere rassen of kruisingen.

De Raad meent dat aanwijzing van de vier genoemde rassen op geen enkele wijze deugdelijk is te onderbouwen. Op grond van de beschikbare gegevens over bijtincidenten kan niet staande gehouden worden dat uitsluiting van deze rassen een wezenlijke bijdrage zal leveren aan het terugdringen van de problematiek. Alle honden(rassen) kunnen bijtincidenten veroorzaken. Ook relatief gezien is het aandeel hierin van de vier in de concept-Regeling aangewezen rassen niet hoger dan van andere rassen of kruisingen. Bovendien stelt de Raad dat, anders dan het geval was bij de Pitbulls, voor de vier genoemde rassen 'reparatie' van agressief gedrag en agressieve aanleg mogelijk is.

De Raad spreekt zich dan ook uit voor een ander traject om de problematiek van agressieve honden aan te pakken, in de overtuiging dat daarmee efficiënter het doel bereikt kan worden en niet-agressieve dieren en hun eigenaren niet onnodig worden gedupeerd.

De Raad bepleit om de recent (met medewerking van LNV) ontwikkelde agressietest voor honden wettelijk verplicht te stellen. Uiteindelijk zal deze verplichting voor alle potentieel gevaarlijke honden moeten gelden. Gezien de omvang van de problematiek heeft de Raad er echter begrip voor indien een dergelijk maatregel in aanvang wordt beperkt tot de vier in de concept-Regeling genoemde rassen. Daarnaast zouden op basis van aan te geven bouwkenmerken ook niet-rashonden die uiterlijke overeenkomsten vertonen met deze rassen onder een dergelijke regeling moeten worden gebracht om uitwijkgedrag door middel van kruisen te voorkomen. Overigens zal de lijst met aan een verplichte agressietest te

onderwerpen hondenrassen (en daar sterk op gelijkende niet-rashonden) zo spoedig mogelijk uitgebreid dienen te worden, met name met algemeen als potentieel gevaarlijk bekend staande rassen.

Aan het niet met goed gevolg afleggen van de agressietest zullen naar het oordeel van de Raad dwingend consequenties verbonden moeten worden, zoals uitsluiting voor de fokkerij en de verplichting tot aanlijnen en het dragen van een muilkorf.

De Raad wil daarnaast uitdrukkelijk wijzen op de verantwoordelijkheid van de houder van een potentieel gevaarlijke hond. Het beleid zou zich veel sterker op de eigenaar van de hond moeten richten. Naast diens civiele aansprakelijkheid ingeval van een bijtincident zal de houder geconfronteerd dienen te worden met aangescherpte strafrechtelijke sancties. In dit kader dient ook de voorlichting bij de aanschaf van honden sterk verbeterd te worden. Tenslotte zou het noodzakelijk kunnen blijken eisen te stellen aan eigenaren om bepaalde hondensoorten te mogen houden.

Een sluitend systeem van identificatie en registratie (I&R) ziet de Raad als voorwaarde voor een effectieve aanpak van de problematiek van agressieve honden. Alleen dan zullen gerichte maatregelen, zoals het achterhalen van de eigenaar, het laten afleggen van een agressietest en het uitvoeren van fokmaatregelen en andere consequenties die verbonden worden aan het niet met goed gevolg afleggen van de test, mogelijk zijn.

Aangezien ook ter uitvoering van andere maatregelen in het kader van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en met het oog op het traceren van zwerfdieren en daders van dierenmishandeling een goede I&R-regeling noodzakelijk is, bepleit de Raad unaniem om een algehele I&R-regeling te realiseren en zo een wirwar aan regelingen per onderwerp te voorkomen.

Den Haag, 9 maart 1999